

Насамперед спостерігається підвищення прагнення до покращення здоров'я на 21% у досліджуваній групі 1 (студенти факультету фізичного виховання) та на 18 % у групі 2 (студенти факультету педагогіки та практичної психології). Збільшується почуття радості на 17% , активності на 6% в обох групах. Покращується настрій на 27% в групі 1 та на 21,5 % у групі 2.

Заняття фізичною культурою також сприяють розвитку вольової сфери студентів. Про це свідчить зростання таких провів, як рішучість (на 15% в групі 1 та на 13% в групі 2), сміливість (на 13% та на 11% відповідно). Підвищується рівень самоконтролю на 8% і знижується рівень тривожності та прояви гніву на 18 % в обох групах.

Отже, досліджуючи вплив фізичного виховання на розвиток емоційно-вольової сфери студентів, ми прийшли до висновку, що активні заняття фізичною культурою позитивно впливають на розвиток як емоційної сфери, так і вольових якостей особистості.

ВПЛИВ ТЕЛЕБАЧЕННЯ НА ПОВЕДІНКУ ПІДЛІТКІВ

Доп. - Щербак Ю.В., СумДПУ ім. А.С.Макаренка

Наук. кер. – викл. Єрмакова Н.О.

Підлітковий вік, як період підготовки до самостійного життя, формування життєвих цінностей та світогляду, утвердження особистісної значущості дуже сприятливий для будь – яких впливів. Особливо важливим є вплив телебачення як потужного носія інформації. Саме тому, що молоді люди світоглядно мобільні, вплив телебачення справляє найбільший ефект саме на молодь.

Доля суто розважального споживання телеінформації значна і супроводжується, як правило, неадекватним оцінюванням екранних творів, які задовольняють потребу школярів у психоемоційній розрядці. Високий ступінь ідентифікації глядачів із героями телеекрану часто виступає регулятором поведінки школярів, спостерігається некритичне ставлення до того, що відбувається у програмах, фільмах.[3]

На думку сучасного дослідника О.Бондарчука, фальсифікований образ світу, створений телебаченням, сприймається молодими людьми як істинний – це не що інше як психологічна і духовна маніпуляція дитиною, регуляція її поведінкою.[1, с. 3] Ще одним доказом є формування стереотипів у сучасному телебаченні. Їх роль полягає в тому, що вони допомагають орієнтуватися в обставинах, що не потребують аналітичного мислення. Більшість дослідників (А.Гриценко, Р.Охрімчук) указують, що стереотипи формують у дітей та молоді ставлення до світу, поведінку, вчинки скопійовані у “героїв” телебачення. [2], [5].

Інформація, яку надає телебачення, знаходить творчий вихід у грі, фантазіях, малюнках. Завдяки “цілісності” (образ, голос, колір) телеінформації дитині не потрібні розумові навантаження. Як правило “телевізійні діти” не вміють гратися, спілкуватися, займатися спільною діяльністю, бо перегляд телебачення мінімізує потребу спілкування з ровесниками.

Безкінечні бойовики з ріками крові породжують по – перше агресивність, часто нічим не мотивовану, а по – друге – несприйняття чужих страждань та болю. Перегляд дітьми та підлітками сцен насильства є одним із суттєвих факторів, що впливають на виникнення та перебіг агресивної поведінки. Але слід враховувати і той факт, що на деструктивну поведінку підростаючого покоління впливає не лише перегляд сцен насилля, але і інформація мас-медіа в цілому. Телебачення вчить підлітків та юнаків агресивним реакціям ще й тому, що діти схильні вважати насилля реальним та соціально прийнятним засобом вирішення проблем. Крім того, агресивні герої часто настільки привабливі, що глядачі починають ідентифікувати себе з ними. В ході експериментів А.Бандури було встановлено, що моделі поведінки, коли демонструються у відеозаписі, впливають на зміну поведінки. Такий вплив на зміну поведінки чітко простежується у підлітків. [4], [6].

Було проведено дослідження на виявлення впливу телебачення на поведінку підлітків. Опитано 67 учнів 9 – 10 класі загальноосвітньої школи міста Суми. За результатами

дослідження було виявлено, що кожен третій учень вважає насилля на телеекрані нормою; 60% учнів знаходять відповіді на хвилюючі їх питання при перегляді телебачення; 50% учнів хочуть бути схожими на героя телесеріалу, 30% - на героя бойовика, 10% - трилеру, 10% - фільму жаху; кожен третій учень користується в своєму житті "телевізійними" нормами поведінки. Результати дослідження не є остаточними і потребують подальшої розробки даної проблеми.

Переважно телебачення пропагує агресивну, неконтрольовану поведінку та всюдозволеність і підлітки сприймають такі норми як соціально прийнятні, використовуючи їх в своєму житті. Отже проблема впливу телебачення на формування поведінки підлітків потребує подальшої розробки та визначення шляхів її вирішення.

Використана література:

1. О.Бондарчук. Дитина та ЗМІ: ефекти і впливи.//Шкільний світ. - 2003 р. - №1 с. 3
2. А. Гриценко. "Страшне кіно" або телебачення та його вплив на психіку дитини.// Директор школи. - 2003 р. - № 10 с. 13 - 14
3. Л.Масол, Н. Миропольська, О. Оніщенко, Ю. Юцевич. Формування естетичного смаку засобами телебачення і радіо.//Шкільний світ. - 2003 р. - №38 – 39 с. 34 – 41
4. Маерс Д. Социальная психология. СПб: ПитерКом 1998. – 688 с.
5. Р.Охрімчук. Бути суб'єктом вибору, а не об'єктом маніпуляції. Як захистити дитину від реклами.// Шкільний світ. - 2003 р. - № 12 с.6 - 7
6. Реан А.А. Коломинский Я.Л. Социальная педагогическая психология. СПб: Питер 1999. – 416 с.